

Deinde fit Commem. præced. Añã. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem, et panem otiosa non comedit.

✠ Diffusa est.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. xij. f

UM dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, et colentium advenarum, Paulum et Barnabam : qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replenti sunt zelo, et contradicebant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemantes. Tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt : Vobis oportebat primum loqui verbum Dei : sed quoniam repellitis illud, et indignos vos judicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dominus : Posuite in lucem Gentes, ut sis in salutem usque ad extremum terræ.

✠. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus : * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. ✠ Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. — Estote.

Lectio ij.

Audiētes autem Gentes gavisæ sunt, et glorificabant verbum Domini : et crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas et honestas, et primos civitatis, et excitaverunt persecutiōnem in Paulum et Barnabam : et ejecerunt eos de finibus suis. At illi excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu sancto.

✠. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde : * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. ✠. Et inveniētis requiem animabus vestris. — Jugum.

Lectio iij.

Cap. xiv.

Factum est autem Iconii, ut simul introirent in synagogam Judæorum, et loquerentur, ita ut crederet Judæorum et Græcorum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, et ad iracundiam concitaverunt animas Gentium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eorum.

✠. Dum steteritis. [10]

In II. Nocturno.

Lectio ib.

B

Arnabas Levites, Cyprius genere, qui et Joseph, cum Paulo Gentes Apóstolus ordinatus est ad prædicandum Jesu Christi Evangelium. Is, agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apóstolis. Missus autem Antiochiam prædicatiōnis causa, cum ibi multos ad Christi Domini fidem conversos esse comperisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur ut in Christi fide permanerent. Qua

cohortatione multum proficiebat, quod ab omnibus vir bonus, et Spiritu sancto plenus habebatur.

✠. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. ✠. Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium cælum, voce magna clamantem, et dicentem. — Isti sunt.

Lectio v.

Profectus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbis Ecclesia annum commorati, christianæ fidei et vitæ illis hominibus præcepta dederunt : ubi etiam Jesu Christi cultores primum Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli et Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Judæa erant, sustentabant, eo mittentes pecuniam per Paulum et Barnabam. Qui perfuncti illo caritatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

✠. Beati estis cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et

dixerint omne malum adversum vos, mentiētes, propter me : * Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. *℟.* Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. — Gaudete.

Lectio vij.

CUM autem Antiochiæ in Ecclesia cum ceteris prophetis et Doctoribus, Paulus et Barnabas in jejuniis et oratione Domini deservirent, dixit Spiritus sanctus : Segregate mihi Saulum et Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes et orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum : ac multas præterea urbes regionesque, prædicantes Evangelium summa cum audientium utilitate, peragrarunt. Postræmo Barnabas digressus a Paulo, una cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum : ibique circiter septimum Neronis annum tertio Idus Junii ad apostolici

muneris laudem martyrii coronam adjunxit. Ejus corpus Zenone imperatore repertum est in insula Cypro ; ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

℟. Isti sunt triumphatores. [13]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. x. b

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. xxxiv. in Matth. post initium.

QUM Dominus omnem sollicitudinem a discipulorum cordibus egerit, et ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis secularibus alienatus, et ab omni temporalium rerum cura liberatus, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda conse-

quebantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam graviora mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Isti sunt qui viventes in carne, planta verunt Ecclesiam sanguine suo :

* Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. *℟.* In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. — Calicem.

Lectio viij.

JAM vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, et insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipientibus ali juberet : non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens, Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec sim-

placiter ad lupos, sed etiam in medio luporum : (neque vero ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem :) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur : et quamvis illæ sint in medio luporum, et innumeris morsibus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam : * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

℟. Sancti per fidem vicerrunt regna, operati sunt justitiam. — Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilis est, mentem adversariorum commutare, et animum in diversum transferre, quam illos occidere : præsertim cum duodecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios rui-

mus. Nam quám diu oves fuérimus, vincimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, vincimur. Tunc enim a nobis pastóris auxiliúm recédit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudámus. 18.
In ij. Vesp. fit Commem.
sequentis.

DIE XII. JUNII.
S. Joannis a S. Facundo
Conf. Duplex.

Omnia de Comuni
Conf. non Pont. [97] præ-
ter sequentia.

Añã. Similábo eum viro sapiéti, qui ædificávit domum suam supra petram. ✠. Amávit eum.

Oratio.

DEus auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidentes componéti grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatióibus separémur. Per Dóminum.

Et fit Comm. SS. Basilidis et soc. MM. Añã. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervené-

runt ad præmia regni, et la-
vérunst stolas suas in sân-
guine Agni. ✠. Lætámini.

Oratio.

Sanctorum Mátyrum tuórum Basilidis, Cyríni, Náboris, atque Názarii, quæsumus Dómine, natalítia nobis votíva resplédeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscať. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio 1b.

IOánnem, Sahagúni in Hispânia nóbili gènere natum, párentes cum diu prole carúissent, piis opéribus, et oratióibus a Deo impetrárunť. Ab ineúnte ætáte egrégium futúre sanctitátis spécimen dedit; nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissidia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi, órdinis sancti Benedicti, primis litterárum rudiméntis imbuendus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut

párochus Ecclésiám ad-
ministráret: quod mu-
nus júvenis nullis ratió-
nibus addúci pótuit ut re-
tinéret. Inter familiáres
Epíscopi Burgénsis ascri-
ptus, ob spectátam ipsíus
probitátem íntimus eí fuit,
ab eóque Présbyter et ca-
nónicus factus, multis
beneficiis auctus est. Sed
relicta aula Epíscopi, ut
Deo quiétius servíret, om-
nibus Ecclésiæ provénti-
bus abdicáti, se cuidam
sacéllo addíxit, ubi Sa-
crum quotidie faciébat, ac
de rebus divinis magna
cum auditórum ædifica-
tióne fréquenter concio-
nabátur.

✠. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit
eum ab inimícis, et a se-
ductóribus tutávit illum:
* Et dedit illi claritátem
ætérrnam. ✠. Justum de-
dúxit Dóminus per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. — Et dedit.

Lectio 2b.

POstea, studiórum cau-
sa, Salmánticam pro-
féctus, in célebre collé-
gium divi Bartholomæi
cooptátus, sacerdotís mu-
nus ita exércuit, ut simul
optátis stúdiis incúmbe-
ret, et in sacris étiam

concióibus assidue ver-
sarétur. Cum vero in gra-
víssimum morbum inci-
dísset, arctióri disciplínæ
voto se obstrinxit, quod
ut rédderet, cum prius
cuidam páuperi pene nu-
do ex duábus, quas tan-
tum habébat vestes, me-
liórem dedísset, ad cœnó-
bium sancti Augustíni se-
verióri disciplína tum má-
xime florens, se cóntulit:
in quo admíssus, obedién-
tia, ánimi demissióne, vi-
gíliis ac oratióne prove-
ctióres anteíbat. Triclínii
cura cum ipsi demandáta
esset, vini dolíolum ipso
attingénte ómnibus mó-
nachis per annum abúnde
suffécit. Exácto tirocínii
anno, præfécti jussu mu-
nus concionáti suscepit.
Salmánticæ id témporis
ádeo cruéntis factiúnibus
divína humanaque ómnia
permíxta erant, ut singulis
propémódum horis cædes
fierent, et ómnium ór-
dinum, ac præsertim nobí-
lium ságuine non viæ
solum, et fora, sed templa
étiam redundárent.

✠. Amávit eum Dómi-
nus, et ornávit eum: sto-
lam glóriæ induit eum,
* Et ad porta paradísi
coronávit eum. ✠. Induit

eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

AT Joánes, tum conciónibus, tum privátis collóquiis civium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum príncipem gráviter offéndit, quod illius in súbditos sævitiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itinere confóderent : jamque ad ipsum propinquáverant, cum, stupóre divinitus immísso, simul cum equis inmóviles steterunt, donec ad pedes sancti viri provolúti, scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque princeps, repentinó terróre percúsus, jam de salute desperáverat, cum revocáto Joáne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósí étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires quam delicti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præsentem contuéri, atque ex ipso divinitátis fonte cœléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita

cordis inspícere, ac futúra raro événtu præsgáre frequens illi fuit, fratrisque fíliam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, et Ecclésiæ sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit, multis ante et post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis Alexander octávus Sanctórum número eum ascripsit.

✠. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia. Sancti Evangélii, fratres. de Communi. [108]

Pro SS. Basilide, Cyrino, Nabore, et Nazario Mart

Lectio ii.

Asílides, Cyrínus, Nabor, et Nazárius, Románi mílites, nóbiles gènere, et virtúte illústres, christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium Diocletiáno imperatóre prædicárent, ab Aurélio præfécito Urbis comprehénsi, et ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis qui ibidem essent, cárcerem collustrásset : illo cœ-

Oratio.

lésti splendóre commótus Marcéllus custodiæ præpósitus, multique álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab imperátore Maximiano, cum ejus étiam neglecto império, unum Christum Deum et Dóminum in ore habérent, scorpíonibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula : unde séptimo die edúcti, et ante pedes imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisioné inánium deórum, Jesum Christum Deum constántissime confiténtes. Quamóbrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt.

Te Deum. 18.

In Laud. fit Commem. simpl. Aña. Vestri capílli capítis omnes numeráti sunt : nolíte timére, multis passéribus meliöres estis vos. ✠. Exsultábunt. Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XIII. JUNII.

**S. Antonii de Padua,
Conf. Duplex.**

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq.

ECclésiám tuam Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votiva lætíficet : ut spirítuálibus semper muniátur auxiliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Comm. præced. Aña. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu. ✠. Justum dedúxit.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio ib.

Antónius, Ulyssipóne in Lusitánia hónestis ortus paréntibus, et ab iis pie educátus, adoléscentis institútum canonicórum regulárium suscepit. Sed cum córpora beatórum quinque Mártýrum fratrum Minórum Conímbríam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incensus ad Franciscánum órđinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit : sed advérsa valetúđine afflíctus, et redíre coáctus, cum navi ad Hispáníæ

littora tenderet, ventorum vi in Siciliam delatus est.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

Lectio v.

Assisium e Sicilia ad capitulum generale venit : inde in eremum montis Pauli in Aemilia secessit, ubi divinis contemplationibus, jejuniis et vigiliis diu vacavit. Postea sacris ordinibus initiatus, et ad praedicandum Evangelium missus, dicendi sapientia et copia tantum profecit, tantamque sui admirationem commovit, ut eum summus Pontifex aliquando concionantem audiens, Arcam testamenti appellavit. In primis vero haereses summa vi profligavit, ideoque perpetuus haeticorum malicus est vocatus.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriae induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit

eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio vi.

Primus ex suo ordine, ob doctrinae praestantiam, Bononiae et alibi sacras litteras est interpretatus, fratrumque suorum studiis praefuit. Multis vero peragratis provinciis, anno ante obitum Patavium venit, ubi illustria sanctitatis suae monumenta reliquit. Denique magnis laboribus pro gloria Dei perfunctus, meritis et miraculis clarus obdormivit in Domino Idibus Junii, anno salutis millesimo ducentesimo trigesimo primo : quem Gregorius nonus Pontifex maximus sanctorum Confessorum numero ascripsit.

R. Iste homo. [105]

In iij. Nocturno, Homilia Sancti Evangelii, fratres de Communi. [108]

Vesperae a Capitulo de sequenti.

DIE XIV. JUNII.

S. Basilii Magni

Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] praet. seq. (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor optime, Ecclesiae sanctae lumen, beate Basili, divinae legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei. **V.** Amavit eum.

Oratio.

EXaudi quaesumus Domine preces nostras, quas in beati Basilii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus : et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolva peccatis. Per Dominum.

Deinde Comm. praeced. Aña. Hic vir despiciens mundum, et terrena, triumphans, divitias caelo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Basilii nobilis Cappadox, Athenis una cum Gregorio Nazianzeno, ejus amicissimo, saecularibus litteris, deinde in monasterio sacris mirabiliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrinae et morum excellentiam, ut inde Magni cognomen in-

veniret. Is ad praedicandum Jesu Christi Evangelium in Pontum accersitus, eam provinciam a christianis institutis aberrantem ad viam salutis revocavit : mox ab Eusebio Caesareae Episcopo ad erudiendam eam civitatem adjutor adhibetur : in cujus locum postea successit. Is Filium Patri consubstantialem esse in primis defendit, ac Valentem imperatorem sibi iratum, miraculis a deo flexit, ut incumbentem ad voluntatem ejiciendi ipsum in exsilium, a sententia discedere coegerit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. — Manus.

Lectio v.

NAM et Valentis sella. In qua facturus decretum de ejiciendo e civitate Basilio, sedere volebat, confracta est : et tribus ab eo calamis adhibitis ad scribendam exsilii legem, nullus eorum reddidit atramentum : et cum nihilominus in proposito scribendi impium decre-

tum persisteret, ipsius dextera, dissolutis nervis, tota contrémuit. His commotus Valens chartam utraque manu conscidit. Ea autem nocte, quæ ad deliberandum Basilio data est, Valentis uxor intimis est cruciata doloribus, et unicus filius in gravem morbum incidit. Quibus ille perterritus, iniquitatem suam recognoscens, Basilium accersit : quo præsente puer cepit convalescere : verum, vocatis a Valente ad visendum puerum hæreticis, paulo post moritur.

R. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea :
* Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Lectio vij.

Abstinentia et continentia fuit admirabili : una túnica contentus erat : in jejúnio servando diligentissimus, in oratione assiduus, in qua sæpe totam noctem consumebat. Virginitatem perpetuo coluit. Monasteriis exstructis, ita monachorum institutum temperavit, ut solitariae, atque

actuosæ vitæ utilitates præclare simul conjungeret. Multa erudite scripsit; ac nemo, teste Gregorio Nazianzæno, sacræ Scripturæ libros verius, aut uberius explicavit. Obiit Kalendis Januarii, cum tantum spiritu vivens, præter ossa et pellem, nulla præterea corporis parte constare videretur.

R. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xiv. f

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorores, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii Episcopi.

Lib. Regul. fusius explic. ad interrog. viij.

Erfecta quidem renuntiatio in eo consistit, ut id ipsum sequamur, ne ad ipsius etiam vitæ affectionem propensissimus, et responsum mortis habeamus, ut non simus fidentes in no-

bis ipsis. Hujusmodi autem renuntiatio initium sumit ab alienatione rerum externarum, veluti a possessionibus, ab inani gloria, a vivendi consuetudine, a rerum inutilium amore, quemadmodum etiam suo exemplo nobis ostenderunt sancti Domini nostri discipuli, Jacobus quidem et Joannes, relicto patre Zebedæo, et ipsa quoque navicula, de qua omnis illorum victus ratio pendebat : Matthæus vero, cum ab ipso telonio surrexit, ac Dominum secutus est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et.

Lectio viij.

SED quid opus est nostris rationibus, aut sanctorum virorum exemplis id, quod dicimus, confirmare, cum ipsa Domini verba in medium liceat afferre, iisque ipsis religiosam ac Deum timentem animam commovere, quibus ille perspicue et sine controversia protestatur, dicens : Sic igitur

quicumque ex vobis non renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Et alio in loco, cum prius dixisset : Si vis perfectus esse, vade et vende omnia quæ habes, et da pauperibus; postea subjunxit : Veni, sequere me.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. **Gloria Patri.** Et implevit.

Lectio ix.

EST igitur renuntiatio, quemadmodum docuimus, vinculorum terrænæ hujus ac temporalis vitæ solutio, atque ab humanis negotiis liberatio, per quam ad ineundam viam, qua ad Deum pervenitur, aptiores et promptiores efficiuntur : et expedita ratio ad acquisitionem usumque rerum, quæ super aurum et lapidem pretiosum multum, longe sunt pretiosiores : et in summa, cordis humani ad cælestem conversationem translatio, ita ut dicere liceat : No-

stra conversatio in caelis est : et (quod maximum est) initium unde ad Christi similitudinem evadimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus. **Te Deum. 18.**

In ij. Vesperis fit Commemoratio sequentis.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiae Martyrum.

Ad Vesp. Añ. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

¶ Lætamini.

Oratio.

DA Ecclesiae tuae, quaesumus Domine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus, superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere : ut prava despiciens, quaecumque recta sunt, libera exerceat caritate. Per Dominum.

Lectio ij.

Itus admodum puer inscio patre baptizatus est : quod cum ille rescivisset, nihil praetermisit, quo fi-

lium a christiana religione removeret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano iudici verberibus castigandum tradidit. Sed nihilominus in sententia persistens, patri redditus est. Sed dum eum pater gravius punire cogitat, Vitus Angeli monitu, comitibus Modesto et Crescentia, ejus educatoribus, migrat in alienas terras : ibique eam sanctitatis laudem adeptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum imperator accerseret, ut filium suum a daemone vexatum liberaret : quo liberato, cum ei amplissimis praemiis ingratus imperator ut deos coleret, persuadere non potuisset, una cum Modesto et Crescentia vinculis strictum mittit in carcerem.

Lectio iij.

Quos ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum : in quo cum trium Hebraeorum puerorum more divinos hymnos canerent, inde erepti, leoni objiciuntur : qui prosternens se, eorum pedes lambebat. Quare

inflammatus ira imperator, quod multitudinem videbat miraculo commoveri, eos in catasta sterni jubet, et ita caedi eorum membra, atque ossa divelli. Quo tempore tonitrua, fulgura, magnique terrae motus fuere, quibus templa deorum corruerunt, et multi oppressi sunt. Eorum reliquias Florentia, nobilis femina, unguentis conditas honorifice sepelivit.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes, Añ. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt : nolite timere : multis passeribus meliores estis vos.

¶ Exsultabunt.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci et Marcelliani Martyrum.

Ad Vesperas, Añ. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad praemia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

¶ Lætamini in Domino.

Oratio.

Praesta quaesumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum Martyrum tuorum Marci et Marcel-

liani natalitia colimus ; a cunctis malis imminentibus eorum intercessionibus liberemur. Per Dominum.

¶ ij. Haec est vera fraternitas, quae nunquam potuit violari certamine : qui effuso sanguine secuti sunt Dominum : Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna caelestia. **¶** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. — Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio iij.

Arcus et Marcellianus fratres Romani, propter christianam fidem a Fabiano duce comprehensi, ad stipitem alligati sunt, pedibus clavis confixis. Ad quos cum ita loqueretur iudex : Resipiscite miseri, et vos ipsos ab his cruciatibus eripite : responderunt : Nunquam tam jucunde epulati sumus, quam haec libenter Jesu Christi causa perferimus, in cuius amore nunc fixi esse coepimus : utinam tamdiu nos haec pati sinat, quamdiu hoc corruptibili corpore vestiti erimus. Qui diem noctemque in tormentis divinas laudes